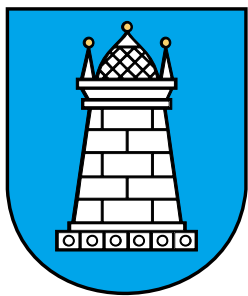

Svatomartinský zpravodaj

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK NA VÍTÁNÍ SV. MARTINA

Platit nemusí ten, kdo přijde ve vlastním historickém kostýmu

Letošní rok bude na akci Vítání sv. Martina v zámeckém parku poprvé vybráno vstupné. Podrobněji jsme o změně a důvodech zavedení vstupného informovali v minulém vydání Zpravodaje města Blanska.

Důraz bude kladen na předprodej vstupenek, v němž si je budou moci zájemci zakoupit za **30 Kč**, na osobu starší 15 let a den. Vstupenky budou v dostatečném množství k dispozici v Informační kanceláři Blanska, Muzeu Blansko a Kulturním středisku města Blanska, a to **od 1. listopadu 2010**. Doporučujeme tedy všem, aby si vstupenky zajistili už v předprodeji, vyhnou se zdržení u vstupních bran do zámku.

Vstupenky bude možné zakoupit ještě v sobotu u kostela sv. Martina, odkud bude vycházet průvod se svatým Martinem. Podél průvodu se bude pohybovat speciální hlídka, která bude mít vstupenky také k dispozici.

V zámeckém parku bude vybíráno vstupné u všech vchodů do parku – u hlavní zámecké brány, u brány v parku u jezírka, u horní brány z ulice Dvorská, u schodů u restaurace Sýpka a v Růžové uličce. Cena vstupného na místě bude **50 Kč**. Vstupenka má formu pásky na ruku, platí pouze slepená na zápěstí a opravňuje nositele k volnému pohybu po areálu zámeckého parku.

Pozor! Všichni, kteří se ve vlastním historickém kostýmu zúčastní svatomartinského průvodu nebo v něm přijdou do zámeckého parku, budou mít vstup na akci zdarma! Pořadatelé tedy opět vyzývají všechny, aby si pořídili vlastní historický kostým, nejlépe z období gotiky, a přišli doprovodit sv. Martina na blanenský zámek.

SVATOMARTINSKÉ TVOŘENÍ v Galerii města Blanska

Srdečně vás zveme na tvořivou dílnu pořádanou k příležitosti příprav na svatomartinské slavnosti. Dílna se bude konat 9. a 10. 11. 2010 v Galerii města Blanska. Děti se seznámí s postavou svatého Martina, dozví se o pradávých zvycích, které tento svátek provázely a vytvoří si originální lampu a litou svíci z parafínu, kterou následně ozdobí barevnými plátky vosku. V galerii bude připraveno několik stanovišť s tvořivými úkoly.

Od 10 do 13 h bude program určen školám a třídním kolektivům. Na dopolední program je nutné přihlásit se předem na čísle 516 415 781, nebo galerie@blansko.cz.

Od 14 do 17 h bude program určen dětem, rodičům a ostatním zájemcům. Na odpolední program se nemusíte hlásit předem, jen v případě, že chcete přijít s kolektivem dětí, je lepší se ohlásit.

Těšíme se na vás.

Milí přátelé,

rok se s rokem sešel, můj bílý kůň už nedočkavě hrabe kopytem a já se opět chystám na cestu do krajiny ponorných řek a bílých skal a především do vašeho města, které je právem nazýváno Bránou Moravského krasu. Letos přiharčuji už v pátek 12. listopadu navečer.

I když na světě existuje spousta vesnic, měst a dokonce velkoměst jejichž jsem patronem, věřte, že k vám do Blanska se vracím každý podzim velice rád. Těším se na setkání s dětmi po pátečním Pochodu světýlek, na sobotu, kdy s celou družinou vyrazíme od kostela na blanenský zámek, na jarmark plný dobrot z letošní úrody a výrobků fortelných řemeslníků. Těším se i na první přítpek letošním vínem a hlavně na skvělou atmosféru, kterou jste tu pokaždé dokázali vytvořit.

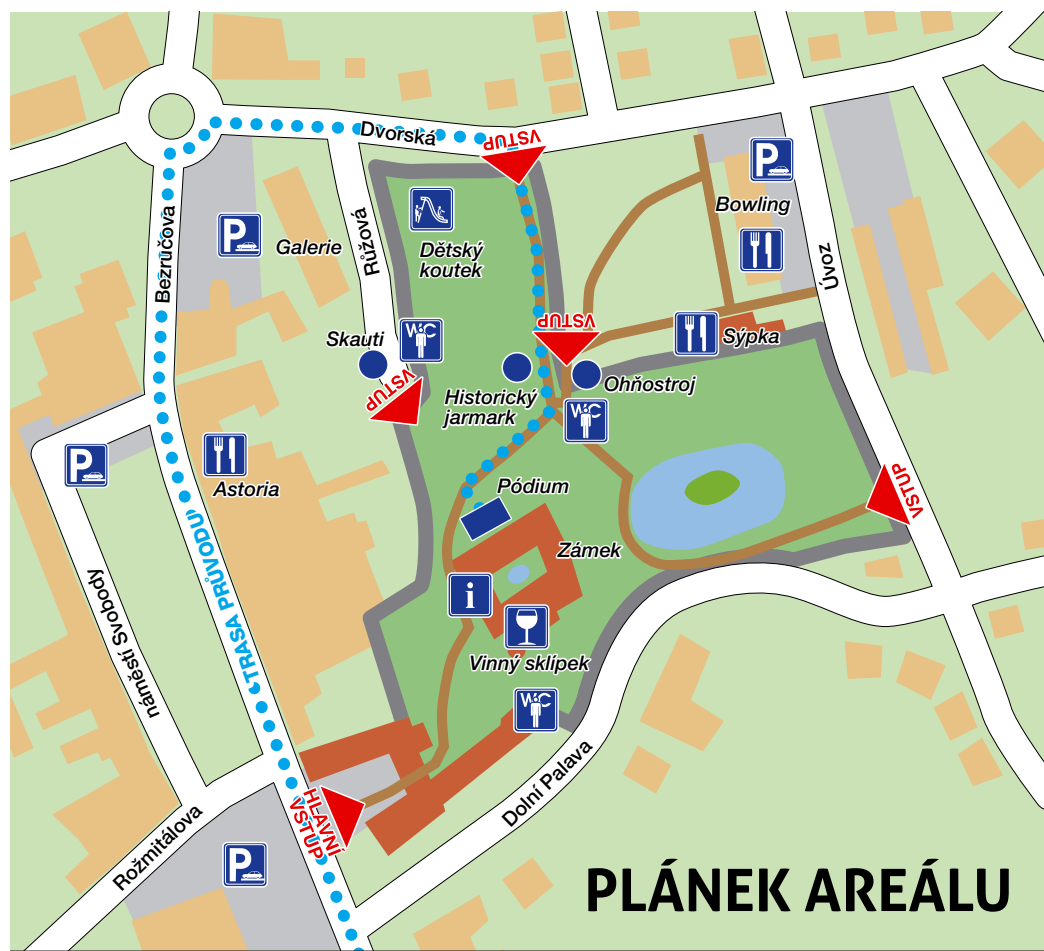
Moc rád se uvidím i s vámi přespolními, protože vím, že blanenští připravili na celý víkend velice pestrý program, z něž si určitě také vyberete. Více se o něm ostatně dozvíte i na stránkách zvláštního čísla Zpravodaje, které právě teď držíte v ruce.

Přeji vám všem hodně štěstí a radosti nejen v čase svatomartinských slavností, ale i během všedních dnů, které přijdou po nich.

Na shledanou v Blansku se těší a všem vám zěhna

váš svatý Martin

P.S. Doufám, že ukecám Šéfa, a přivezu vám alespoň symbolickou sněhovou nadílku. Ale pokud se stane, že letos na Martina první sníh nebude a sluníčko se schová za deštivé mraky (I my svatí jsme zkrátka jen lidé. :-)), nebuďte mrzutí a nenechte si tím zkazit náladu. Opravdovou sváteční pohodu totiž nedělá počasí. Tu si každý z nás nosí ve svém srdci...

TRASA PRŮVODU: kostel sv. Martina » Komenského » kruhový objezd » Rožmitálova » nám. Republiky » kruhový objezd » Sadová » Seifertova » Bezručova » Dvorská » zámecký park

INFORMAČNÍ KANCELÁŘ BLANKA A SV. MARTIN

Blanenská informační kancelář bude v sobotu 13.11.2010 pro návštěvníky a turisty uzavřena. Pro tento den přesuneme svoje působíště do zámeckého parku, kde společně s ostatními blanenskými občany uvítáme sv. Martina.

Na našem stánku, který bude umístěn u hlavní zámecké brány, získáte informace o programu v parku i následném nedělním programu Vítání sv. Martina, budeme mít k dispozici i letáčky se svatomartinským menu blanenských restaurací. Nabídneme vám i výběr z našeho běžného sortimentu, regionální publikace a suvenýry, ale také něco sladkého i něco ostřejšího.

Představíme zde i naše nové propagační materiály – DVD s filmem Blansko – brána Moravského krasu, jehož průvodcem je právě sv. Martin. Druhým suvenýrem, který připomíná rovnou dvě historické postavy spjaté s Blanskem, budou parafínové svíčky s portrétem Karoliny Meineke, známé to hrdinky příběhu o nenaplněné lásce. A proč zrovna parafín? Karel Reichenbach vynalezl parafín právě zde v Blansku. Budeme se na vás v sobotu těšit!

DOPROVOĎTE SV. MARTINA VE VLASTNÍM HISTORICKÉM KOSTÝMU!

Svatý Martin pravidelně každoročně vyráží do zámeckého parku od kostela sv. Martina s početným doprovodem, který tvoří okázalý průvod ulicemi města. Jeho součástí můžete být i vy! V průvodu uvítáme každého, kdo přijde ve vlastním historickém kostýmu, ať už vlastnoručně ušitým nebo půjčeným

z divadelní půjčovny. Kostýmy by měly být nejlépe z období gotiky.

Pozor! Všichni, kteří se zúčastní svatomartinského průvodu v historickém kostýmu nebo přijdou do zámeckého parku v historickém kostýmu, budou mít vstup na akci zdarma!

A jaký kostým pro sebe zvolit?

Jako malou inspiraci jsme pro vás připravili několik nákrešů pánských a dámských středověkých oděvů, které podle dobových vyobrazení navrhla

paní Terezie Migelová. Obrázky jsou sice černobílé, ale „temný“ středověk ve skutečnosti přímo hýřil pestrostí barev (základní barvy červená, žlutá, bílá, modrá a zelená se běžně užívaly), takže fantazii se meze nekladou. Široká může být i škála materiálů – od rezného plátna až po brokát. Je však třeba myslet na to, že pod

lehčí kostým bude třeba se v listopadu teple obléct. Invenci mohou osvědčit organizované skupinky, takže rádi v průvodu uvítáme např. družinu templářských rytířů, mnichy v kutnách nebo suitu urozených pánů a dam.

Věříme, že řada postav v krásných kostýmech zpestří pohled nejen na ten letošní, ale i na některé z příštích svatomartinských průvodů nebo pochodňových průvodů v rámci tradičního Historického jarmarku.

Inspiraci můžete najít na www.kostym.cz.

JAVORY

Hana a Petr Ulrychovi

V roce 2010 završila skupina již čtyřicet let snahy o původní české písničky. Dnes za sebou mají již 28 vydaných

alb. První bylo vydané v roce 1970, přičemž první nahrávka vznikla již v roce 1969 a jejich nejznámější písně ještě dříve. Hrají a zpívají spolu již od roku 1964.

Nedávno se Javory rozrostly. Od roku 2010 existují dvě větve Javorů. Ty v houslovo-cimbálové podobě s Katkou a Daliborem Štruncovými, které úspěšně účinkují už víc než 15 let, a Javory beat – tedy rocková podoba Javorů. „To, že jsme na stará kolena rozjeli JAVORY BEAT, opravdu není úlet. Baví nás to a doufáme, že ten pocit dokážeme přenést i na ty, kdo si rockovou podobu javorovských písniček přijdou poslechnout,“ uvádí interpreti na svých internetových stránkách www.javory.cz, na nichž si také můžete skladby v novém rockovém aranžmá poslechnout.

Do Blanska ovšem dorazí „staré“ Javory, které samozřejmě fungují dál jako podstata toho, co a jak chtějí muzikanti písničkami předávat. Jejich složení je už léty ustálené. Snad malý detail: na postu baskytary se střídají Martin Adamus a Jakub Šimáně. Posluchači se tak mohou těšit na známé písně, např. Nechoď do kláštera, Malé zrnko pšišku, Kdysi před lety, Ideál, Zvon, Javory a mnoho dalších.

VARHANNÍ KONCERT

Pavla Svobody

Pavel Svoboda (*1987) je jedním z nejúspěšnějších varhaníků mladé generace. Hudebně se začal věnovat na ZUŠ v Dobrušce, absolvoval Konzervatoř v Pardubicích (prof. Josef Rafaja, doc. Václav Rabas) i mistrovské kurzy u zahraničních varhaníků (Susan Landale, Martin Sander, Theo Jellema aj.). Nyní studuje Akademii múzických umění v Praze u doc. Jaroslava Tůmy a současně prestižní vysokou školu Universität der Künste v Berlíně, kde je jeho pedagogem vynikající nizozemský varhaník Leo van Doeselaar.

Získal 1. cenu na Mezinárodní soutěži mladých varhaníků v Opavě, za nejlepší interpretaci soudobých skladeb obdržel Cenu Nadace Český hudební fond, v roce 2008 získal druhou cenu

na Mezinárodní soutěži Petra Ebena a za studijní výsledky obdržel cenu primátora města Pardubic. První cenu a titul Laureáta získal také z Mezinárodní interpretační soutěže Brno.

Natáčí pro rozhlas i televizi a působí také jako dramaturg a spolupředatel několika festivalů klasické hudby. Účinkoval na hudebních festivalech v ČR i v zahraničí (Německo, Belgie, Slovensko, Rakousko, Polsko, Španělsko) a jako sólista vystupuje s předními orchestry. Od roku 2004 je stálým varhaníkem a cembalistou souboru Baroco sempre giovane, s kterým vystoupil na stovkách koncertů, mimo jiné i na festivalu Pražské jaro.

Zdroj: www.varhanik.cz

Program 4. Vítání sv. Martina

PÁTEK 12. listopadu

16.00 h, Centrum „PRO“ Blansko

II. POCHOD SVĚTÝLEK KE SV. MARTINOVÍ

16.00–16.30 h shromažďování na Centru „PRO“ Blansko (rozdání čajových svíček + obrázek Martina + povídání + program pochodu)

16.30–17.15 h, trasa pochodu:

- vyjdeme z Centra „PRO“ Blansko směr ulice Úvoz – zámecký park
- projdeme horní branou do zámeckého parku a dál kolem rybníčku
- projdeme kolem zámku a vyjdeme u ZUŠ
- přejdeme silnici u labutí na nám. Svobody a vydáme se k cukrárně Severka
- od Severky pak ulicí Žalkovského směrem k aquaparku
- přejdeme přes hlavní silnici k mostu u aquaparku
- půjdeme po cyklostezce kolem řeky a vyjdeme na mostě u zastávky Blansko-město
- přejdeme přes železniční přejezd a dojdeme ke kostelu sv. Martina na Starém Blansku

17.15–18.00 h Skládání obrazce z donesených světýlek před kostelem sv. Martina za asistence skautů + zvonění na zvoneček. Zpívání dětského sboru Martini Band v kostele.

18.00–18.45 h Přivítání sv. Martina v kostele. Na programu malé divadlo a Zpívání o svatém Martinovi, jehož refrén se předtím během čekání přítomní naučí.

19.00 h, zámek

WALLINGEROVO KVARTETO

16. ročník cyklu koncertů HUDBA NA BLANENSKÉM ZÁMKU. 3. koncert.

SOBOTA 13. listopadu

9.00 h, zámecký park

OTEVŘENÍ ŘEMESLNÉHO JARMARKU V ZÁMECKÉM PARKU

Tradiční rukodělné zboží, výroba mýdla a svíček, regionální produkty, stylové občerstvení.

10.00 h, radnice, nám. Svobody

SLAVNOSTNÍ FANFÁRY PŘED RÁDNICÍ

Dobrušské žestové sdružení.

11.00 h, kostel sv. Martina

HISTORICKÝ PRŮVOD OD KOSTELA SV. MARTINA DO ZÁMECKÉHO PARKU

11.45 h, zámecký park

PŘIVÍTÁNÍ SV. MARTINA A JEHO DRUŽINY

Uvítání patrona našeho města starostou a dalšími osobnostmi, včetně historické postavy biskupa Jindřicha Zdíka, který dal vystavět nejstarší kostel sv. Martina v Blansku.

Program na pódiu:

- 12.00 h – Zámecké polední vytrubování, Dobrušské žestové sdružení
- 12.15 h – Vyhlášení vítězů dětské soutěže o nejlepší gratulaci k 20. výročí Galerie města Blanska Představení brožury Hurá, galerie má 20!, která shrnuje dvacetileté působení galerie.
- 13.00 h – Miloš Pernica, kytarový koncert
- 13.30 h – Drahan a Drahanek, pásmo písní a tanců v podání folklorních souborů
- 14.30 h – Quanti Minoris, koncert kapely hrající ve stylu „hradrocku“
- 15.30 h – Milites Templi, představení skupiny historického šermu
- 16.00 h – Svatomartinský hodokvas na hradě Blansku L. P. 1270
Komponovaný pořad z období středověku v podání Divadelní a kaskadérské společnosti Štvanci, SZUŠ Blansko a dalších účinkujících.
- 17.00 h – Svatomartinský ohňostrojek odpálený z terasy u restaurace Sýpka

10.00–17.00 h, zámecký park a okolí

DOPROVODNÝ PROGRAM

Zámecké sklepení

Vinný sklípek – ochutnávka vína svatomartinského i svařeného.

Nádvoří zámku

Prezentace svatomartinských vín a informace o svatomartinské vinařské tradici, Střední škola gastronomická, s. r. o.

Galerie města Blanska

17.30 h – Vernisáž výstavy Jana Šerýcha – Nejlepší ze všech špatných řešení.

Skautská klubovna Růžová ulička a zámecký park

Hry pro děti, lanové techniky a prezentace středisek „Srdce na dlani“ a „Světla“.

Zámek Blansko

Mimořádné prohlídky s výkladem ve 13.00 h, 14.00 h a 15.00 h.

Zámecký park

Dětský koutek – nafukovací skluzavka, trampolína.

20.00 h, Katolický dům

MARTINSKÉ HODY

Hraje Pohoda, domácí kuchyně, bohatá tombola.

20.00 h, Restaurace U Zámečku

SVATOMARTINSKÁ ZÁBAVA

Hraje skupina Netopýr.

NEDELE 14. listopadu

8.45 h, kostel sv. Martina

SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBA

Spojens poděkováním za dary země. V průvodu děti v krojích. Zpívá dětský chrámový sbor Martini Band.

15.00 h, kostel sv. Martina

VARHANNÍ KONCERT

Na varhany v kostele hraje Pavel Svoboda, student AMU v Praze. Na housle ho doprovodí Iva Kramperová. Koncert z děl: J. S. Bach (260 let od úmrtí), G. F. Händel, W. A. Mozart, R. Schumann (200 let od narození).

16.00 h, Katolický dům

BESEDA U CIMBÁLU

Pohodové odpoledne s cimbálovou muzikou Grajcar z Dolních Bojanovic, občerstvení zajištěno, kvalitní víno z Kobyly, vstupné dobrovolné.

19.30 h, Dělnický dům

HANA A PETR ULRYCHOVI SE SKUPINOU JAVORY

MILOŠ PERNICA

kytarový koncert

» Jak byste se blanenskému publiku představil? Učitel na klasickou a elektrofonickou kytaru v ZUŠ Blansko, aktivní koncertní hudebník – klasická kytara, člen PF Guitar Quartet a Rosomák Olympic revival.

» Jaké skladby zazní ve Vašem vystoupení v programu svatomartinských slavností?

Zazní skladby např. Milana Tesaře, U2, Metallicity, Led Zeppelin, Memory z muzikálu Cats, Maura Giulianiho aj.

» Budete hrát na nějaké speciální nástroje?

Hrají na skvělý nástroj z kolébky flamencové kytary ze Španělska z Granady od mistra Antonio Marina Montera. Nástroj přímo u něj mi vybíral vynikající německý kytarista a pedagog, někdejší člen Dua Sonare Thomas Offerman.

» Navštívil jste už v minulosti Vítání sv. Martina?

Minulý rok jsme na sv. Martina v pátek křtili s PF Quartetem CD a DVD PROLOG na koncertě společně se Štěpánem Rakem na blanenském zámku v beznadějně vyprodaném sále. Jinak jsem se v minulosti Vítání sv. Martina ještě nezúčastnil. Vždy mi do toho zasáhla moje profese, takže jsem buď ten den někde hrál, nebo jsem byl na nějakém vzdělávacím semináři na brněnské konzervatoři. Velice mě těší, že letos budu na této, jistě skvělé, akci hrát a nemusím nikam jít mimo moje milé, rodné město.

» Co se Vám na akci samotné nejvíce líbí?

Loni po pátečním koncertě na zámku jsme měli na ZUŠce Zámek 3 vzdělávací seminář v sále školy a přímo pod okny nám procházel dosti hlučný Pochod světýlek. Bylo to velice milé pozdvižení pro všechny účastníky kurzu, kteří se vyjevili, ale pobavení ptali, co se to tady v tom Blansku děje.

POCHOD SVĚTÝLEK

ke sv. Martinovi

Loni se poprvé vydaly děti s lampiony od Klubu Ratolest ke kostelu svatého Martina na Starém Blansku. Akci pořadatelé nazvali Pochod světýlek. Posvětit svatému Martinovi na cestu vyrazí i letos – v pátek 12. listopadu v předvečer hlavních oslav.

Už loni při prvním ročníku byl zájem nevídaný. Zatímco pořadatelé vysvětlovali organizaci pochodu několika desítkám účastníků na zahradě, před vchodem se mezitím shromáždily stovky dětí a jejich rodičů. Jaké bylo jejich překvapení, když vyšli před bránu a uviděli tolik dětí s nakoupenými nebo podomácku vyrobenými lampiony. Na trasu zámeckým parkem kolem jezírka, dále na sportovní ostrov a pak tmou kolem trati až na Staré Blansko se vydalo odhadem 350 účastníků.

I letos účastníky lampionového průvodu, pardon – Pochodu světýlek, čeká zajímavá trasa a na jejím konci u kostela opět překvapení.

O STATEČNÉM TEMPLÁŘI

Za oněch časů, kdy prý na Moravu hordy divokých Tatarů vpadly, pleníce a pustošice vsi i města, vraždíce muže, ženy i děti, nezůstalo jejich řádění uchráněno ani Blansko.

Na Starém Blansku, při pravém břehu řeky Svitavy, stál v době té již sto let starý kostel svatého Martina, který postavili dal slavný olomoucký biskup Jindřich Zdík, syn kronikáře Kosmy a jeho ženy Božetěchy. Poblíže kostela vypínala se Zdikova tvrz s okrouhlou kamennou věží, obývaná od biskupových časů bratry premonstráty, jejichž řád Zdík do českých zemí v polovině 12. století povolal a jemuž péči o blanenský kostel svěřil.

Farář premonstrát, řeholním jménem Remigius, pověřený službou u svatého Martina za časů tatarského vpádu, měl pro výkon svého duchovního poslání k dispozici koně, jehož lid pojmenoval Svatomartinským běloušem. Jezdil na něm po Blansku a okolí, poskytoval útěchu umírajícím a uděloval jim poslední svátost.

Když Tataři do osady vpadli, uprchli před nimi blanští občané do hlubokých lesů nad strání Mošny, táhnoucí se na jih k Brnu a k obci Černá Hora na sever. Zde ukryli se, ponechavše veškerý svůj majetek, svá obydlí, pole, dobytek i zásoby agresorům.

Do vyhlášeného Blanska přijel krátce poté rytíř rádu templářů navštívit faráře premonstráta, svého rodného bratra. Příjezd rytířův nezůstal utajen. Tlupa Asiátů jej při průjezdu obcí obklíčila v úmyslu okrást ho a zabít. Nastal boj. Rytíř se statečně bránil přesile, snaže se dosáhnouti záchrany v bratrově opevněné tvrzi. S úspěchem odrazil útoky nepřátel a cíl jeho spásy byl už na dohled.

„Můj drahý bratře!“ zvolal v úžasu premonstrát, který probuzen vřavou vyhlédl z okna tvrze a spatřil nečekanou návštěvu.

„Blahoslavená Matko Boží, pomoz mu uniknouti!“ padl na kolena, spínaje ruce k nebi.

Zatímco se farář modlil, druhové jeho spustili rychle lano z okna do příkopu. Templář se ho zachytil a skřipající kolo kladky zapadlo posměšnou píseň jeho pronásledovatelům. Sprška oštěpů, odražených od pevného zdíva, dopadla do trávy, aniž by některý zasáhl cíl. Tataři s nepořízenou odtáhli, odvádějíc si templářova koně, a rytíř šťastně spocínul v bratrově objetí. Svlékl pak svůj bílý plášť, potřísněný pohanskou krví, přijal koupel a oděl se v čisté roucho.

Ze skrovných zásob připravena byla slavnostní večeře a templář předal bratru svému dary přivezené ze Svaté země: zlatý kříž s rubíny, perlami a smaragdy, nesoucí ostatky svatého apoštola Petra, trn z Kristovy koruny v alabastrové dóze se zlatým kováním a křišťálovou schránkou s vonnou myrhou. Dlouho do noci pak oba bratři seděli u krbu, popíjejíc víno a radující se ze šťastného shledání.

„Zásoby nám docházejí,“ svěřil se farář. „Jen několik málo dní a osádka začne strádat hladem. Jestli Tataři neodtáhnou, je s námi konec. A oni to jen tak nevzdají, dobře vědí, že tvrz skrývá cenné poklady biskupské. Tuší zde tučnou kořist.“

„Půjčíš-li mi koně, pokusím se projet a přivést posily,“ navrhl templář.

„To tedy v žádném případě! Hlídej všechny příjezdové cesty. Přes hřeben na západ s koněm neprojdeš a údolím na jih se táhnou bažiny. Tam na tě číhá jistá smrt. A potom, měj přece rozum, Damiáne, já nejsem oprávněn přičít ti posvátného oře, který mi byl biskupem svěřen k účelům výlučně duchovním. Není na tak dlouhou cestu ani řádně okován. To, co žádáš, je prostě nemožné!“

„Tak dobrá,“ uklidnil ho templář, „najdeme jiné řešení. Co tajná Zdikova chodba?“

„Před léty se propadla a zčásti je zaplavená. Pokoušeli jsme se zával prokopat, ale byla by to práce na mnoho týdnů a není jisté, zda na jejím konci nečíhá nepřítel. Vchod do ní Tataři už možná objevili.“

„Půjďme se na to vyspat, Remigie, snad bude zítřejší ráno moudřejší dnešního večera,“ ukončil rozhovor templář.

Uplynulo několik dní a situace se jevila bezvýhodnou. Denní přiděly jídla byly menší a menší.

„Dovol mi, bratře, vydat se na cestu pěšky. Vyrazím zítra před úsvitem k Brnu.“

Když Jitřenka ještě spala a měsíční svit slabě pronikal hustými mraky, vyvedl premonstrát ze stáje bělouše.

„Dobrý tedy, Bůh vás oba doprovázej,“ řekl pak odevzdaně, políbil bratra a odebral se do kaple.

Damián sedl na koně a tiše vyjel z pevnosti. Kráčel pomalu, držíc se ve stínu měsíčních paprsků,

postupovali kupředu úzkými pěšinami mezi hustým keřovitým porostem. Svatomartinský bělouš sám vedl jezdce známou cestičkou, kterou už tolikrát nesl svého pána se svátostí oltářní, tu klusaje v záři letního slunce, tu klopýtaje mrazivou zimní závěj. Dojdou-li k jižnímu cípu osady, čeká je bezpečí hlubokých hvozdu.

Vteřiny zvolna běžely, houští kolem cesty řídlo a na dohled byly již první stromy. Jakýsi noční pták protnul svým skřekem oblohu a jezdec zastavil. Několik vteřin vyčkával, pak, ubezpečiv se, že cesta je volná, pobodl koně do klusu. Vtom drčivý zvuk šípů proletěl kol jeho hlavy a tichem noci zazněl válečný ryk probuzených stráží.

Templář otočil bělouše a tryskem vyrazili nazpět. První paprsek slunce jim ukázal cestu, šípům nepřátel však ozářil cíl. S dusotem blížil se houf pohanů k jezdcovi a smrtonosná sprška svištěla kolem. Na louce před tvrzi jezdec zastavil, tasil meč a pustil se v nerovný boj.

Premonstrát, upozorněn stráží, vyběhl z kaple na cimbuří. Válečný povyk se mezitím přiblížil až k věži a farář hlasitě volal k nebi o pomoc, neb zkáza bratra jeho zdála se býti zpečetěna. Tři chrabří mužové z hradní osádky přispěchali bojujícímu na pomoc, spustivše se po lanech ze západní strany pevnosti a vpadnuvše Tatarům do zad. Leč přesila divokých nomádů nedávala křesťanům naději, takže jeden po druhém padl pod zakřivenými tatarskými meči.

Těsně u věže pohané templáře obklíčili odhodlaní skolit jej posledním úderem, když tu náhle vyřítit se z blízkého křoví houf blanenských mužů, vyzbrojených cepy, kosami, klacky a palcáty. Zsvištěly praky a několik Tatarů svezlo se ze sedel do trávy.

Těžšíte boje se přesunulo od úpatí věže zpět na louku, houf bojujících se tenčil a Remigius již doufal, že otevře bránu bratru svému co vítězi, když tu náhle pohanský meč probodl hruď Svatomartinského bělouše, kůň padl a s ním též jeho mnohými ranami a ztrátou krve oslabený jezdec.

Farář v zoufalství obrátil oči k nebi a jal se ze všech sil volati:

*Nedej zahynouti, Hospodine,
nedej zahynouti věrným svým!
Svatý Martine, rytíři Páně,
plášť jenž rozdělil jsi s ubohým,
sešli pomoc našim drahým bratřím,
nedej zahynouti prosícím!
Nech, ať plášť tvůj na nás níž se skloní,
braň nás nebeskými krunýři,
přijď, ó, na pomoc nám na komoni
s Božími na pomoc rytíři!*

V tu chvíli nebe potemnělo, hrom zaburácel a blesky ozářily oblohu. Vzápětí nesli se z nebe bílí rytíři štíhlých průsvitných postav a zsinalých tváří s rudými kříži na pláštích a štítech. Vedl je voják v římském brnění z ryzího stříbra, zdobeném zlatem a diamanty, a jeho rudý plášť pompézně vlál ve větru. S tasenými meči řítily se na koních proti tatarskému houfu, krev tekla proudem a vpíjela se do trávy na louce u Zdikovy tvrze, pokryté vrstvou pohanských těl.

Pak ticho rozhostilo se vůkol a zástup zachráněných hleděl vzhůru do nebeského blankytu, v němž mizely jeden po druhém bílé přízraky. Ozval se jásot a ze straně Mošny běžel houf dětí a žen vstříc rozevřeným mužským náručím.

Na loži z dubových klád v tichu komnaty leželo v bílých poduškách tělo umírajícího. Krev z jeho ran prosakovala obvazy, zastřený pohled modrých očí mířil ke stropnímu trámovi a vlnité plavé vlasy pokrývaly polštář, jen o málo bělejší obličje.

Remigius klečel u Damiánova lože, tiše odříkávaje modlitbu. Noční tmou probleskovala oranžová zář ohňů, tvořící na okenním rámu mihotavé obrazce. Vzdálené hlasy, divoká hudba, dusot tančících a bujaré veselí lidí v podhradí, to vše doléhalo do ticha ložnice, jsouc přerýváno vzlyky plačícího kněze.

Nad ránem Damiánovo srdce dotlouklo, sluhové oděli tělo jeho v rubáš a rakev vystavili v kapli. Lid, zvěděv tu smutnou novinu, shromáždil se u bran tvrze. V hloučcích pak se truchlící po celý den trusili do kaple, vzdávajíc hold mrtvému hrdinovi, zasypávajíc tělo jeho vonnými plátky růží a věnčice je polním kvítím. Na čestném místě vprostřed pevnosti dal farář kopati hrob a kameník Janek jal se sekati náhrobník. Veliký plochý kvádr růžového pískovce donesen byl z lapidária, by posloužil ku jeho zhotovení.

(pokračování na následující straně)

ŽIVOT A DÍLO SV. MARTINA

Sv. Martin pocházel z Panonie, kde se narodil kolem roku 317 v římské pohraniční posádce. Ta byla tradičně označována jako Savaria (Szombathely). Jeho otec byl římským důstojníkem a synovi dal jméno Martinus – tedy ve zdrobnělině „malý Mars“ (bůh války). Ještě jako dítě se dostal s rodiči do Pávie, kam byl otec převelen. Tam se mu dostalo prvního klasického vzdělání a zde se také setkal s křesťanstvím. Rodiče Martina od patnácti let svěřili vojenské výchově a on pak plných pětadvacet let sloužil v jízdné císařské gardy císaře Konstanta.

Proslulá je epizoda s pláštěm, který jako mladý pretoriánský jezdec daroval téměř nahému chudákovvi, jež se pak stala nejtýpčtějšímotivem jeho obrazů. Martin byl totiž hned po přisaze jmenován do hodnosti circitor – jeho úkolem byly noční hlídky a kontrola stráží. Při jedné noční objížďce oděd chladem se třesoucího chudáka svým pláštěm. Stalo se to roku 338, kdy byl posádkou v Amiens. Na Velikonoce 339 pak přijal křest.

Jako důstojník patřil v císařské gardě k jezdeckým alaescolares, elitní jednotce, takže se otcův sen o jeho budoucnosti naplnil. Armádu opustil až v březnu 354 za Konstantova rýnského tažení v Augustě u dnešní Basileje.

Nebylo to ale snadné. Před bojem se rozdávalo tzv. donativum – Martin je odmítl a požádal o propuštění. Generál se rozhněval a označil ho za zbabělce – Martin odpověděl, že zítra stane sám před legiemi, vyzbrojen jen znamením kříže. Noc strávil v řetězech. Druhého dne byl vyveden sám před řady legie, ale barbaři namísto boje vyslali posly a vzdali se – pro křesťany to byl zázrak a Martin byl propuštěn.

Martin se pak odebral do Poitiers, aby tam v ústraní žil mnišským životem. Brzy se k němu připojili první druhové – a tak vznikl nejstarší evropský klášter v Ligugé. V té době vykonal Martin

první zázraky: vzkřísil prý dva mrtvé, mladého katechumena a otoka, který se oběsil. Když roku 371 zemřel tourský biskup Liborius, obrátili se místní křesťané na Martina, který se ale vzpíral úřad přijmout. Použili tedy léčku – jakýsi Rusticus ho povolal do města k loži své umírající ženy a když se Martin vydal na cestu, tourští křesťané se ho zmocnili, dovlékli ho do města a tam ho aklaací povolali biskupem. 4. července 371 byl vysvěcen. Čekalo ho 26 let biskupské služby.

V Tours se usídlil u katedrály v dřevěném domku, ale nával zvědavců mu bral čas, odešel tedy do Marmoutier, kde založil komunitu mnichů a kleriků, která soustavně studovala Písmo svaté a díla Církevních otců.

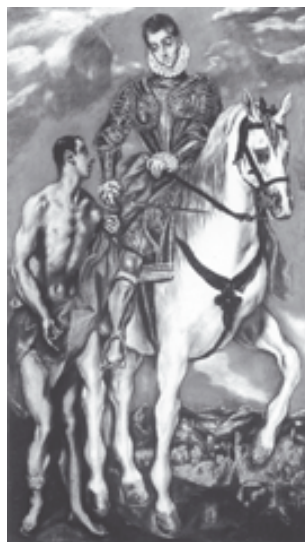
Martin je mimo jiné považován za zakladatele biskupských vizitací diecéze. Obrátil na křesťanství řadu vesnic v okolí Tours a byl velkým ochráncem chudých. Smrt ho zastihla 8. listopadu 397 v Candes, 11. listopadu byl pohřben v Tours.

Martinův životopis (Vita Martini), sepsaný Sulpiciem Severem, se stal doslova archetypem latinské hagiografické biografie. Sulpicius Severus zdůraznil, že Martin „plnil své biskupské funkce, aniž by se zřekl svých mnišských ctností, pln autority a prestiže“.

Stal se vlastně také prvním západním světcem, který neprošel „křtem krve“, tedy klasickým mučednictvím.

Martinova bazilika v Tours byla po celý středověk největší bazilikou Západu, překonávající i římskou baziliku sv. Petra. Stal se hlavním patronem merovejské dynastie a jeho plášť byl vzácnou relikvií (cappa Martini), kterou Karel Veliký choval v oratoři královského paláce. Odtud zřejmě pochází slovo „cappella“ i česká kaple. Kdykoli tedy vstoupíte do nějaké kaple, vzpomeňte si na sv. Martina.

Dr. František J. Holeček
(redakčně zkráceno)

SVATOMARTINSKÉ MENU v blanenských restauracích

Symbolů svatomartinské tradice dokážeme najít několik – počínaje svatomartinským běloušem, pláštěm pro žebračka a konče pranostikou o prvním sněhu, ale tím nejvýraznějším symbolem spjatým se svatým Martinem, jsou bezpochyby gastronomické speciality: mladé víno, tradičně otvírané na svátek sv. Martina 11.11. v 11 hodin, vypečená husička nebo martinské rohlíčky, na které se recepty předávají v rodinách po generace, a množství dalších tradičních a krajových specialit.

Také blanenské restaurace se ve velké míře připojují k této tradici. Jejich nabídka je rozmanitá, od jednodenního menička až po několikadenní hody doplněné nabídkou svatomartinského vína. V letošním roce se k této akci připojí 13 restaurací, což je více než v minulém roce. Konkrétní menu a nabídka budou zpracovány na společný letáček, který bude k dispozici ve svatomartinském týdnu v naší informační kanceláři a také na akci samotné u stánku Blanky. Věříme, že využijete příležitosti a přijdete potěšit svoje chuťové buňky právě do některé z blanenských restaurací.

Přejeme vám dobrou chuť!

Restaurace, které budou nabízet speciální svatomartinské menu:

- Restaurace Aquapark
- Restaurace U Zámečku
- Wellness Hotel Panorama
- Penzion U Rechů
- Restaurace Lažánky
- Penzion U Barona
- Restaurace Obůrka
- Pizzeria Terrazza
- Café Bergman
- Restaurace Sýpka
- Hotel Macocha
- Restaurace U Golema
- Penzion U Strakatého koně

RECEPT NA SVÁTEČNÍ Svatomartinské rohlíčky

500 g plh. mouky
100 g krup. cukru
100 g Hery
2 žloutky
30 g droždí
250 ml mléka
sůl, vanilka
citronová kůra
vejce na potření

Nádívka:
200 g ořechů
200 ml sladké smetany
80 g moučkového cukru
70 g piškotových drobků
4 lžičce medu
vanilkový cukr

V hrnků smícháme kvasnice, lžici cukru a lžici mléka, rozetřeme na kašičku, přidáme lžici polohrubé mouky a zaděláme kvásek, který necháme vzejít.

Do mísy přesijeme polohrubou mouku, přidáme žloutky, zbytek mléka, cukru, špetku vanilky a citronové kůry a rozpuštěnou Heru. Přidáme vzejitý kvásek, vypracujeme těsto a necháme ¾ hodiny v teple kynout.

Těsto vyjme na pomoučený vál a rozválíme jej do kruhu cca 0,5 cm silného, který rozdělíme rovnoměrně na 16 dílků (trojúhelníků jako při krájení pizzy). Na každý kousek rovnoměrně rozdělíme ořechovou náplň a smotáme od širšího konce ke špičce. Ohneme do tvaru rohlíku a klademe na pečící papír. Potřeme rozšlehaným vejcem a pečeme dozlatova při 160 stupních.

Nádívka: Nameleme ořechy na jemno, z piškotů uděláme drobenku, ohřejeme smetanu. Smetanou spaříme ořechy, přidáme med, cukr a zahustíme dle potřeby piškotovými drobků.

Za poskytnutí receptu děkujeme paní Anně Nečasové. Vyzkoušeli jsme jej a rohlíky můžeme rozhodně doporučit!

O STATEČNÉM TEMPLÁŘI

(pokračování z předešlé strany)

Třetího dne přípravy pohřbu vrcholily, kněz sbíral síly k obřadu, kleče na studené dlažbě kaple, svíce u hlavy zesnulého pomalu dohořovaly a dav zvědavců se tísnil před branou. Vtom posvátné ticho protnul zvuk polnice a na cestě vedoucí od biskupského hradu Blanskeho spatřiti bylo skupinu jezdců.

„Toť družina biskupa Bruna!“ zvolal purkrabí Matěj, spatřiv znak na jejich korouhvi.

Když vyslanci dorazili na nádvoří tvrze, předák jejich Ješek pronesl biskupův vzkaz:

„K sluchu jeho svatosti, ctihodného Bruna ze Schauenburka, biskupa olomouckého, dolehla zpráva o udatném boji blanenských křesťanů, zejména pak o zásluhách statečného rytíře Damiána. Vaším hrdinstvím zachráněny byly cenné poklady biskupské. Jeho svatost poctí proto návštěvou blanenskou tvrz a ještě dnešního dne v podvečer v kapli její sloužití bude zádušní mši svatou za spásu duše statečného templáře. Za tímto účelem vydal se

i se svou družinou na cestu, takže již v krátkém čase dorazí z hradu Blanskeho sem, do Svatomartinské tvrze.

Statečně zhostil se Remigius úkolu svého a tělo jeho bratra Damiána zasypano bylo vonným kvítím a studenou hlínou. Veliký kvádř s vystouplým křížem ozdobil jeho hrob, ctihodný Bruno, lenní pán Blanska, sloužil v kapli tvrze mši zádušní a na závěr obřadu pronesl tato památná slova:

„Drazí poddaní, povyšuji v tento slavný den obec Blansko na městečko a do znaku mu dávám kamennou věž Svatomartinské tvrze, co symbol vítězství chrabrých křesťanských bojovníků nad bezbožnými Tatary. Necht' znak onen chloubou bude mu na věky!“

Posvátná vůně kadidla vznášela se vůkol, smísená s vůní pečených selat, jichž tučet sem dopraven byl z biskupských chlévů. Těž četné sudy piva a vína ze sklepů Blanskeho přivezeny byly a prostý lid nešetřil chválou, vzdávaje hold štědrosti biskupské.

Když zub času rozhlodal Zdikovu tvrz a hrdinství templářovo upadlo v zapomnění, pak na základech biskupova sídla na Starém Blansku vystavena byla fara, jež dosavadě časů účelu svému znamenitě slouží. Část zdíva použili prý stavitelé též ku stavbě hradu, založeného na levém břehu Svitavy v místech dnešního zámku. Zrádné bažiny, „blany“ kdys nazývané, ustoupily a nadále jen jméno Blansko co památka po nich nám zůstala.

BLANENSKÝ OBJEV, KTERÝ OZÁŘIL SVĚT

V dějinách lidstva existuje několik objevů, které natolik ovlivnily vývoj celé naší civilizace, že si je spolu se jménem jejich objevitele vybaví téměř každý: Kolumbovo objevení Ameriky, Newtonův gravitační zákon, Flemingův objev penicilinu... Existují však i objevy, jejichž výsledky máme v rukou nebo před očima každý den, a přitom si nevzpomeneme ani na jméno jejich autora, ani na místo, kde k nim došlo, ačkoliv by si to svým významem určitě zasloužily. Jeden takový významný objev, spojený se jménem chemika Karla z Reichenbachu, se zrodil právě v Blansku.

Po dlouhá staletí lidé svítili především loučemi a ti šťastnější čadivými, prskajícími a často i zapáchajícími svíčkami lojovými. Drahé voskovice si mohli dovolit jen ti nejbohatší. Proto od konce 18. století mnozí chemikové hledali cestu k nalezení receptury na hmotu vhodnou pro hromadnou výrobu kvalitních a přitom laciných svíček. Nebyla však jednoduchá a jako u jiných vědeckých objevů také ona připomínala malé dobrodružství.

Převratné novinky v tomto oboru přinášeli zejména na počátku 19. století francouzští chemikové.

J. L. Cambacér si například v roce 1825 nechal patentovat postup na výrobu stearinových svíček (první stearin byl laboratorně vyroben již roku 1816), a také svíček margarínových. Margarínové svíčky byly bílé, lesklé a pevné. Sice dobře hořely, málo čadily a přibližovaly se svými parametry voskovicím, ale stále byly, tak jako voskovice, hodně drahé.

Stearin byl oprávněně pokládán za ideální materiál pro výrobu moderních svíček, ale zdokonalování výrobních postupů bylo poměrně zdoluhavé. Teprve kolem roku 1834 se podařilo zlepšit zpracování stearinu natolik, že bylo možné uvést jej do tovární výroby. Vynálezci tohoto postupu byli opět Francouzi – bratři A. a G. de Milly. Stearinové svíčky byly zpočátku vyráběny z hovězího a skopového loje, později byly jako základní surovina používány i vedlejší produkty z výroby margarínu a pevné odpadové tuky. Dlouho však při výrobě převažovala ruční práce. Strojní výrobu vylučovala krystalizace a lámavost základního materiálu. Čekalo se na vhodnou přísadu.

A právě tady vstupuje na scénu stuttgartský rodák Karel z Reichenbachu (1788–1869). Tento významný chemik, metalurg a průmyslník působil od roku 1821 v Blansku ve službách starohraběte ze Salmu jako ředitel jeho průmyslových podniků. Vedle svých skvělých organizačních a podnikatelských schopností se tu prosadil i jako vědec. V roce 1833 ve své blanenské laboratoři izoloval z dehtu z bukového dřeva zvláštní směs vyšších nasycených alifatických uhlovodíků (alkanů). Nazval ji prostě: parafin. I díky tomuto svému objevu získal Reichenbach brzy značné jmění a roku 1839 byl dokonce za zásluhy o rozvoj průmyslu povýšen do šlechtického stavu.

První parafinové svíčky byly vyrobeny už v roce 1837 ve Francii. Parafin sám o sobě je poměrně měkký, a proto se stal pouze základem nejrůznějších kompozičních směsí, do kterých byly přidávány další příměsi, zejména už zmíněný stearin. Podíl stearinu v parafinové svíčkové hmotě se nejčastěji pohyboval mezi 10 a 30 %.

Nástup hromadně vyráběných a cenově dostupných parafinových svíček je spojen až se začátkem druhé poloviny 19. století, kdy začal být parafin získáván z ropných frakcí. V českých zemích vyráběla parafinové svíčky jako první zřejmě ostravská továrna Antona Himmela od roku 1866. To již ale byla doba, kdy svíčkám zdatně konkurovaly mnohem praktičtější petrolejky. Paradoxně je tak vrchol výroby svíček současně počátkem doby jejich ústupu z pozice jednoho z nejvýznamnějších světelných zdrojů až do postupného útlumu výroby. Reichenbachův blanenský objev však dnes nalézá své využití i v dalších oborech. V kosmetice, lázeňství nebo při průmyslové výrobě nejrůznějších speciálních vosků. Od lyžařských přes automobilové, až po ty na obuv.

Na takřka renesanční osobnost Karla z Reichenbachu se postupem času neprávem zapomnělo. Ale klidné a jasné světlo milionů svíček, které lidé každý den na světě zapálí, ať už při slavnostní příležitosti nebo jen tak pro chvíle pohody, je pro tohoto objevitele, který zanechal svou výraznou stopu i v dějinách Blanska, svým způsobem tím nejhezčím památkem, jaký si lze představit.

ANKETA

Jak u vás probíhají přípravy na Vítání sv. Martina? Čím konkrétně přispějete do programu celé akce?

To jsou dvě otázky, které jsme položili zástupcům organizací podílejících se nějakým způsobem na letošních oslavách Vítání sv. Martina.

Eva Nečasová, Muzeum Blansko

Sháníme kostýmy pro vedení města, pro účinkující hudebníky (Dobrušské žestové sdružení) a pro několik dalších osob, které dostaly přidělenou roli historických postav v průvodu (blanenský rychtář, olomoucký biskup Jindřich Zdík, šašek krále Přemysla Otakara II., blanenská haviří apod.). Část kostýmů se šije, část zapůjčí muzeum ze svých fondů, případně od dalších zapůjčitelů. Ze sbírky muzea bude zapůjčeno několik rekvizit. Vyrábíme též prapory a další doplňky.

Muzeum připravuje též jednu z doprovodných akcí, koncert brněnského Wallingerova kvarteta, který zazní v pátek v 19 hodin v Hudebním salonu blanenského zámku. Bude součástí letošního ročníku cyklu koncertů Hudba na blanenském zámku, který finančně podpořil Jihomoravský kraj. Kromě toho otevřeme muzeum pro veřejnost (mimořádné prohlídky v zimní sezoně, kdy je o víkendech zavřeno), zúčastníme se průvodu, pro nějž jsme připravili potřebné vybavení, a pokud se celá akce setká, tak jako u uplynulých letech, se zájmem veřejnosti, budeme rádi, že z akce, kterou naše muzeum před léty iniciovalo, se vyvinula originální blanenská tradice, podobná těm, kterými se pyšní mnohá historická města či obce.

Do příštích let bychom byli rádi, kdyby se dvě slavné blanenské pověsti, tedy pověst o údajném přemocování krále Přemysla Otakara II. na hradě Blansku před nešťastnou bitvou na Moravském poli (1278) a pověst o údajném tatarském vpádu (1241), svatomartinském běloušovi, o hrdinném rytíři templáři a záračném zachráněním Blanska před agresory, kde hlavním aktérem byl blanenský patron, svatý Martin, podařilo spojit dohromady. Vznikla by tak tradice, kterou se může pochlubit jen málokteré město.

Robert Šlapavský, Divadelní a kaskadérská společnost Štvančí

Pro nás znamená příprava několik velmi intenzivních tréninků se všemi herci, šermíři a tanečníky, kteří se objeví v historické části programu. Je třeba s dostatečným předstihem připravit choreografii tance, scénář rytířského turnaje a také provést výběr vhodné scénické hudby, rekvizit a kostýmů. Samostatnou kapitolou je pak přeprava koní a péče o ně, ať už jde o svatomartinského bělouše, nebo o koně ostatních účinkujících, protože jich bude letos v průvodu opět o něco víc.

Kromě sobotního průvodu nás letos diváci uvidí právě ve zmíněném podvečerním historickém bloku. A samozřejmě nepřehlédnutelný bude především člen naší společnosti Tomáš Doležal, který na koni jménem Feron už tradičně představuje svatého Martina.

Martin Jaglář, Střední škola gastronomická, s.r.o.

Škola se na akci připravuje důkladně, neboť všechny námi vyučované obory se nějakým způsobem budou na akci podílet. Studenti si pod vedením pedagogů zkoušejí jednotlivé funkce, jsou seznamováni se svatomartinskou problematikou, své znalosti si ověřují v zábavných testech a sami navrhuji činnosti, kterými by ke zdaru akce mohli přispět.

Studenti oboru Cestovní ruch se v rámci své praxe zúčastní organizačního zajištění akce – budou působit u vstupů do areálu, podávat příchozím informace, můžete je potkat u propagačního stánku informačního centra Blanka a také se budou podílet na realizaci návštěvnické ankety. Studenti gastronomických oborů budou mít na starosti prezentaci oblíbených Svatomartinských vín, sdělí zájemcům informace o významu svatomartinské vinařské tradice a její současnosti a servírovat jim ochutnávky nejlepších druhů letošního Svatomartinského.

Iveta Čípková, Anna Pořízková, Skautské středisko

Poutí sv. Martina slavíme díky předávání tradice z generace na generaci. Rodinné slavení zahrnuje slavnostní nedělní oběd a tradiční koláčky, návštěvu Martinských hodů a posezení u cimbálu (Katolický dům). Z pohledu člena zájmového sdružení Skauti dáváme dohromady historické kostýmy pro průvod sv. Martina, vymyslíme program pro děti, které přijdou do naší klubovny za zámečkou zdi v době vítání sv. Martina. Skauti se budou podílet na organizaci pochodu světylek v pátek 12. 11. a následně na programu, který je pro jeho účastníky přichystán v kostele sv. Martina.

V sobotu 13. 11. se účastníme průvodu sv. Martina. Část skautů půjde v historických kostýmech, část ve skautských krojích. Po celou sobotu bude v klubovně na ulici Růžová za zámečkou zdi probíhat program pro děti – rukodělné práce, výtvarné dílny i zábavné hry. **Jiří Kaňa, Římskokatolická farnost Blansko**

Nedělní akce, tedy slavnostní bohoslužba, dále odpolední varhanní koncert i beseda u cimbálu už mají svůj zaběhnutý režim. Proto se letos soustředíme na loňskou novinku, a to je přivítání „Pochodu světylek“ děti a rodičů k svatému Martinovi v pátek 12. 11. Doufáme, že program, při němž v kostele přivítáme i svatého Martina, bude (zejména pro děti) pěkným úvodem do svátečního víkendu.

Jak už jsem uvedl, v pátek se naše farnost podílí na Pochodu světylek. V sobotu vyprovodíme z kostela průvod svatého Martina zvukem kostelních zvonů a večer zveme se Společností Katolického domu na tradiční Martinské hody. Na neděli chystáme slavnostní bohoslužbu, při které zazpívá sbor Martini Band, rodiče vypraví děti do krojů a přinesou se dary země. Odpoledne hostíme varhanní koncert a v Katolickém domě pak organizujeme tradiční Besedu u cimbálu. **Jiří Kučera, Město Blansko**

Společným úkolem nás, kteří se na blanenském radnici zabýváme cestovním ruchem, je především vzájemná koordinace a provázání všech akcí, které se v rámci celého svatomartinského víkendu ve městě uskuteční, a také veškerá jejich propagace. Intenzivní příprava základní kostry programu pro nás začíná už v létě, ale lze říct, že začínáme vlastně už v polovině listopadu ihned po skončení předchozího ročníku „Vítání“, protože vyhodnocujeme, co se podařilo a kde je naopak ještě co vylepšovat.

Kromě výše uvedeného se třeba já osobně podílím na scénáři historické části programu, který tradičně připravujeme ve spolupráci s Divadelní a kaskadérskou skupinou Štvančí, což je bez nadsázky jedna z nejlepších skupin tohoto druhu nejen u nás, ale i ve střední Evropě. Pro letošek jsme připravili komponovaný program, který má mystický nádech, ale zároveň i úzkou vazbu i na dějiny Blanska, konkrétně slavnou dobu krále Přemysla Otakara II. a olomouckého biskupa Bruna ze Schauenburku. Diváci v něm najdou mluvené slovo, scénický tanec, šerm nebo ohňové vystoupení, prostě vše, co je nezbytné, aby se spolu s námi mohli přenést do období středověku. **Martina Hejčová, Informační kancelář Blanka**

V informační kanceláři Blanka máme za úkol především shromažďování informací o programu, ze kterých následně tvoříme plakát a letáky. Komunikujeme také s místními restauracemi, které připravují svatomartinské menu a připravujeme letáčky s nabídkou, které budeme rozdávat na akci. Úzce spolupracujeme také se Střední školou gastronomickou, máme na starost umístění praktikantů na jednotlivá stanoviště. Hlavním úkolem pro letošní rok je ale zajištění předprodeje vstupenek na celou akci, koordinace mezi jednotlivými předprodejními místy a zejména pak dostatečné informování občanů o možnostech předprodeje a vůbec celém svatomartinském programu.

Na svatomartinském jarmarku budeme mít vlastní stánek a zúčastníme se také historického průvodu se svatým Martinem.

Blanka Bendová, vedoucí komplexu služeb Centra „PRO“ Blansko

U nás v komplexu služeb Centra „PRO“ Blansko se o akci Vítání sv. Martina hovoří již od konce srpna. Bavíme se o přípravě Pochodu světylek a jeho propagaci. V rámci našich služeb Azylové domy, Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi a dále i v Klubu Ratolest si děti vyrobí během měsíce října a počátkem listopadu malé lucerničky na světylka, větší děti i lampiónky z hedvábného papíru.

Pracovníci a dobrovolníci Centra „PRO“ Blansko připravují II. Pochod světylek ke sv. Martinovi v pátek 12. 11. 2010. Z Centra „PRO“ Blansko na ul. Sladkovského 2b budeme vycházet v 16.30 hodin. Pracovníci i dobrovolníci připravili trasu pochodu, zajištění organizace ve spolupráci s Římskokatolickou farností Blansko a blanenskými skauty. Slavnostní zakončení pochodu bude od 18.00 hodin v kostele sv. Martina na Starém Blansku. Se skauty jsme se dohodli, že z přinesených světylek bude u kostela vyloučeno obrázek, který bude převápením pro všechny účastníky pochodu.